

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Candidissimi Ordinis Præmonstratensis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, Anno M.DC.XXV.

Venerabilibus Et Religiosis Praemonstrati Ordinis Canonicis, Fratribus Suis
In Christo Charissimis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37161

VENERABILIBVS
ET RELIGIOSIS
PRÆMONSTRATI ORDINIS
CANONICIS,

FRATRIBVS SVIS IN CHRISTO
CHARISSIMIS.

QUOSDAM selegi, quos hie
vobis adfero, Æterni Veris
Flosculos, cælestis Paradisi
delicias, poma quædã Spon-
sæ noua & vetera: MANIPV-
LVM (inquam) Sanctorum
aliquot, ex ijs, qui quinque
iam sæculis Præmonstratensem nostrum Cano-
nicum Ordinem, rebus pro Dei gloria magni-
ficè

P R Æ F A T I O.

ficè gestis illustrârunt. Eorum hoc Syntagmate
 N A T A L E S, additis quibusdam Elogijs, quæ vel
 ex ipsorum gestis historijsque manuscriptis, vel ex
 antiquis Registris, vel certe ex ipsis Aucto-
 ribus, qui eorundem Sanctorum meminerunt, fide-
 liter desumpsi; RR. VV. exhibeo: vt interim quod
 ea, quæ pro bona superiorum voluntate, de ijs-
 dem fufius publicaturus sum, sub incude, & præ-
 lo sudant; hisce velut quibusdam spiritualis gulæ
 irritamentis, non tam restinguatis orexim,
 quam exacuatis.

Fuerunt hi, dum viuerent, Sancti, mortalis
 corporis circumdati induijs, commilitones
 quondam vestri: eundem vobiscum Candi-
 dum habitum detulerunt: idem Præmonstrati
 Ordinis Canonicum institutum tenuerunt: in
 eadem palæstra desudarunt: in eodem vobiscum
 stadio cucurrerunt: & per easdem, quibus insisti-
 tis, religiosæ vitæ semitas, Euangelicam perfectio-
 nem consecrantes, ad fœlicitatis æternæ bra-
 uium peruenerunt. Iam autem postliminò ad
 Vos redeunt, Fratresq; suos charissimos reuifere
 gestiunt; quod magnâ suâ cum voluptate præ-
 claros

P R Æ F A T I O.

claros vestros è cælo conatus aduerterint, quos indefesso studio collocatis, in veris ac solidis virtutibus conquirendis, in congregandis cælestium gratiarum diuitijs, in prosequenda Christiana iustitia, & Sanctitate veritatis.

Iucundum illis fuit, iam dudum in Vobis obseruare inflammatum illud vestrum mortificationis studium, summum puritatis amorem, orationis & meditationis rerumque diuinarum accensa desideria, Vocationis vestræ tam sublimis, accuratam quam habetis rationem, infractū deniq; laborē, quo satagitis veteri vitæ, & omnibus visibilibus mori, ac noua fieri creatura in CHRISTO, cum quo tandem, & per quem, salutari charitatis vnione, tota vita vestra absorbeatur in DEO.

Sunt hi gradus mysticæ illius scalæ Iacob, per quos illi ad tantam in cælis gloriam ascenderunt. Illi sese in omnimoda propriæ volūtatis abnegatione, ac diuinæ perfectissima exequutione viriliter exercuerunt, optimè conscij in hac sola perficienda veram animæ vitam contineri. Germinarunt illi in Diuina hac Voluntate tanquã totidem Flores Rosarum, aut Lilia cōuallium, & in

P R Æ F A T I O.

hanc adoleuerunt Sanctitatis maturitatem ; quã Deo facti sunt adeò amabiles , mundo tam admirabiles: Ecclesiæ tam fructuosi, & cælo gloriosi. Quia autem Vos eodem hoc vident Sanctitatis desiderio affici, & in eodem perfectionis Spiritu respirare; ideò è cælo Vos denuò reuisunt, illam hîc in terris familiaritatem auspicari gestientes, quam in cælis æternùm continuabitis.

Volupe illis erit antiquas iterum vobiscum Cœnobiorum suorum sedes visitare, in quibus se veterem hominem aliquando exuisse iucundè meminerunt: Claustrorum sacras officinas perambulare, in quibus commentationibus diuinis gnauiter vacarunt: Templorum Sacraria repetere, quæ tanta cum alacritate frequentarunt noctu & interdium diuinis laudibus intenti: Cellas denique suas iteratò perlustrare, testes gemituum & lachrymarum, testes flagellorum & disciplinarum, testes solitudinis & silentij, testes sacrorum studiorum & bonorum operum, quibus ibidem mundo incogniti latitantes, sese absconderunt in abscondito faciei Domini à conturbatione hominum.

Fru-

Fructus itaque, quem ex hoc meo qualicumque conatu celebrandi Sanctos Ordinis nostri, in vobis colligere affecto; hic erit: quatenus visis hisce perfectionis exemplaribus, & vos eadem cogitatione armemini, ad eorundem infatigabili passu sectanda vestigia, atque adeo, dum hosce meos NATALES nunc Vobis exhibeo, spiritali quâdam ratione imitari cupio, quod olim cum ouibus suis præstitit sanctus Patriarcha Iacob. Ille enim virgas populeas, & amygdalinas decorticauit, & in canalibus, è quibus oues bibebant, posuit, ut cum venissent greges (inquit Scriptura Genesis 30.) ad bibendum; ante oculos haberent virgas, & in aspectu earum conciperent. In illa vestra siti iustitiæ, quâ ad hauriendas illas viuas aquas properatis, quas Samaritanæ promisit CHRISTVS, quæ in bibente fontem excitant salientem in vitam æternam; hosce Vobis Sanctorum Fratrum vestrorum NATALES, tanquam totidem virgas propono. Virgas quidem; quia tanquam virgulæ fumi ex aromatibus myrrhæ & thuris & vniuersi pulueris pigmentarij per huius sæculi desertum rectâ cælos petierunt: varias autem

tem; quia cum omnis gloria filiæ Regis sit ab intus in fimbrijs aureis, exterius tamen circumamicta est omniū virtutum varietate: alias quidem virides; propter illibatum castitatis & innocentiae virorem, quem numquam vel foedæ libidinis vel mortalis peccati pruina decoxit: decoratitas denique aliquas; tum propter corporis dilacerationem & mortalis vitæ excarnificationem in Martyribus, tum propter veteris hominis perfectissimam expoliationem in Confessoribus: vt eas ante oculos habentes, in earum adspectu eundem sanctitatis affectum concipiat. Magno enim Gregorio teste lib. 21. *Moralium* cap. 1. Virgas virides, amygdalinas, atque ex platanis, ante gregum oculos ponere, est antiquorum Patrum vitas, atque sententias, in exemplum populis præbere. quatenus ex variarum virgarum intuitu, varios etiam Sanctorum operum foetus concipiant, & concinnâ illâ virtutum omnium varietate exterius vestiantur, quâ Sponsi cælestis oculis mirificè placeant.

Magnus ille mundi Colonus & Pastorum Princeps DEVS, cum populum suum & oves pascuæ

P R Æ F A T I O

pascuæ suæ, in æstu cupiditatum huius, &
ardore libidinum, duo illa grandia, in celo
obstupescente patrantem vidisset, quod illum
derelinquerent fontem viuum, venam aquarum
viuentium, & cisternas sibi foderent dissipatas,
quæ continere non valent aquas, ac ad fætidas
properarent peccatorum lacunas; quo salubriter
eos ab incepto reuocaret; viridem illam Virgam
ex Iesse radice prognatam, Unigenitum filium
suum IESVM, exortum tanquam virgultum de
terra sitienti, per flagella decorticutum, per pas-
sionem mortis deformatum, non habentem
speciem neque decorem, peccatorum oculis in
æstu sæcularium suorum desideriorum assiduè
ingerit; quatenus ab eius conspectu concepto
timore Domini, parturiant & ipsi Spiritum salutis.
Idipsum etiam præstat, dum peccatoribus con-
uertendis, Ecclesiæ fætibus multiplicandis, ijsque
virtutum varietate exornandis, Sanctorum suo-
rum Exempla præfigit, qui corporum suorum
& rerum omnium labentiũ pallio in manu Adul-
teræ relicto, nudi potius cum Iosepho aufugere
maluerunt; quàm peccare in conspectu Domini.

B

Hac

Hac itaque de causa hocce vobis Præmonstratensium Sanctorum NATALES inscribere visum fuit. Quin & in hoc Indiculo perspicere poteritis, quem quisque Sanctorum totius anni diem, felici suo transitu & morte pretiosâ consecrauit: quatenus diuinam in eo bonitatem collaudetis, quòd gratiæ suæ diuitias, æternâ in eis misericordiâ coronauerit.

Alteram insuper instituti mei in hoc Tractatu vulgando hanc rationem habete, quòd cum iuxta indultam à Reuerendissimo Generali facultatem (cuius Diploma inferiùs subiungitur) exornandos mihi potissimum delegerim Viros ex Ordine nostro Sanctitate illustres; nec mearum virium sit, qui varijs obedientiæ vinculis constrictus, inter Cœnobij mei parietes hæcenus latito, omnia illa scire, quæ alibi, potissimum in remotioribus partibus acciderunt: cum multa in ipsa Carthagine sanctus Augustinus libro 22. de Ciuitate DEI capite 8. narret euenisse, quæ etiam ipsa Carthago nesciret; hinc obnixè rogatos vellem DD. meos RR. & Fratres in CHRISTO charissimos, quatenus cognitâ
inopiâ

inopiã meã ex hoc Sanctorum Ordinis nostri Syllabo, quem hîc euulgo; eandem suis in hoc genere diuitijs subleuare dignentur, ex Cœnobiorum suorum Archiuis submittendo, quæ pro Ordinis splendore factura cognouerint, eos etiam Sanctorum NATALES suggerendo, quos hîc non deprehendunt, aut si quos eorum non suo die collocatos aduertunt: communicando præterea si quas ex Scriptoribus aut Archiuis collegerint obseruationes, Cœnobiorum fundationes, piarum donationum Chartas antiquas: si quæ Pontificum aut Principum Rescripta, vel suis Cœnobijs vel toti Ordini indulta, quibus tum supradicti NATALES, tum Tractatus illi quos vel prælo iam aptatos habeo, vel propediem habiturus sum, illustrari possent. Etsi enim quotidie plura mecum ab Amicis pro affectu iuuandi studia nostra, communicentur; plurima tamen varijs in locis adhuc latere non dubito. Quare maiorem in modum Vos iterum rogo, ne vobis comperta in publicum Ecclesiæ ac Familiæ nostræ Norbertinæ decus nobiscum communicare grauemi-

ni. Equidem dabo operam vt apud gratum memoremque positum beneficium aliquando agnoscat: certi interim, quod præter obedientiæ meritum, quo, Reuerendissimi Generalis præcepto in citato inferius Diplomate expresso, satisfaciendo, ditandi estis; Sanctorum insuper vobis è cælis patrociniū conciliabit.

Sunt autem hi TRACTATVS, qui prælo propemodum maturi, & lucem DEO benè fauente etiamnum hoc anno videre possent:

1. SIDERA Illustrium aliquot & Sanctorum Virorum, qui Præmonstratensis Ordinis cælum heroicis virtutibus decorarunt. Suntque variæ Sanctorum Ordinis nostri Vitæ ab aliquot sæculis conscriptæ, & iuxta manuscripta varia recensitæ, ac Notationibus illustratæ.

2. HAGIOLOGIVM PRÆMONSTRATENSE. Siue Fasti sacri Sanctorum ex Præmonstratensi Ordine Sacris Natalibus consignati. Ex hoc desumpti sunt iidem ipsi NATALES quos hoc Tractatu publicamus: in quibus variè illustran-

strandis per Notationes & Scholia, inque reddendis rationibus omnium eorum, quæ in hisce Elogijs continentur, quibus etiam sæpè intextuntur varia antiqua Rescripta, & piarum donationum Chartæ ex Archiuiserutæ nec hæctenus in lucem editæ; HAGIOLOGIVM absoluitur.

3. PRÆMONSTRATENSE CHRONICON Ecclesiæ nostræ Sancti MICHAELIS Antuerpiensis. In quo præter Cœnobij huius Abbates ab ipso Beato P. WALTMANNO Primo Abbate, vsque ad illum qui modo laudatissimè gubernat, admodum R. D. D. MATTHÆVM IRSELIVM Ecclesiæ huius Prælatum Quadragesimum, per omnes Fundati Ordinis & singulorum Prælatorum annos, habitâ accuratâ Chronologiæ ratione, docebitur quæ Romanorum Pontificum, & variorum Principum ac Regum Rescripta & Priuilegia, non solum huic Antuerpiensi Cœnobio, sed & toti insuper Ordini, & alijs etiam nonnullis Cœnobijs, quantum mihi nôsse datum erit, indulta sint. Quinam toto Ordine viri Sanctitate aut doctrinâ illustres floruerint ac obierint: quidquid de-

B 3 nique

nique hic vel alibi memoratu dignum acciderit, quod Lectorem & scire expediat, & audire delectet.

Triplicem hunc Tractatum, quorum quilibet iusti voluminis magnitudinem complectitur, tanquam Velites quosdam suo tempore, DEO & vitâ comite subsequetur, quem alibi subinde promittimus,

4. Candidæ IESU Militiæ, de mundo conculcato, Dæmone superato, cælo expugnato
TRIVMPHVS.

Hæc erant RR. DD. de quibus Vos præmonitos volebam, quatenus huic qualicumque conatui nostro pro illustrandis Ordinis rebus, beneuolo concurrentes affectu, quæ in hunc finem conducentia vobis deprehensa sunt, tempestiuè communicare dignemini, quatenus ea vel suis locis in dictis Tractatibus inseri, vel certè in Auctarium quoddam congeri possint.

Denique visum fuit admodum Reuerendo Domino Prælato meo, non ingratum fore, si per modum prægustus cuiusdam, ex HAGIO-

LOGIO

LOGIO meo ad Quartum Nonas Nouembris, quo foeliciter ante biennium ad cælos migravit Illustrissimus Princeps ac Reuerendissimus ex Ordine Præmonstratensi assumptus Pragensis Archiepiscopus, sanctę memorię IOANNES LOHELIVS, Laudationem funebrem in Anniuersario Depositionis eius Pragę habitam, vobiscum communicarem; quã maioris fidei gratiã ijsdem ipsis verbis, quibus illa in celeberrimo Illustrium Virorum ac Prælatorum confessu ibidem nuper dicta est, ad illustrandam huius viri beatam memoriam tam loco citato in HAGIOLOGIO, quã hîc inferiùs Vobis subijcio: vt cognoscatis etiamnum viuere magnum illum DEVM Sanctitatis omnis Auctorem, nec esse abbreviatam manum Domini, quæ tam recenti memoriã diuitias glorię gratiæ suę Illustrissimo LOHELIO ad eò liberaliter communicauit.

Viuunt etiamnum in Ordine hoc sacro (vt à fide dignis testibus mihi significatum) illustres Animæ magnis DEI benedictionibus præuentæ, varijs cæli fauoribus cumulatae, & non dubijs

bijs Sanctitatis indicijs conspicuæ, de quibus modo fileo: erit enim aliquando (vt spero) quòd ijsdem in tuto locatis, & beatâ immortalitate donatis, earum laudes cum diuinæ gloriæ incremento secure deprædicemus. Valete & fauete.

Antuerpiæ, xvii. Kal. Maij, qui est dies B. P. WALTMANNO, primo ad Diti Michaëlis Abbati natalis. Anno M. DC. xxv.

RR. VV. Seruus in CHRISTO
& Frater,

F. IOANNES CHRYSOSTOMVS
VANDER STERRE, in S. Mi-
chaële Prior.

FACVL-